

משרד צנוע בברוקלין

ג'ו דוידוביץ

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזו אייזנברג

וקלטו שהם לכודים, ואין להם לאן לפנות. מאוד הזדהיתי עם הסיפור, כי הרגשתי שאני נמצא בדיוק באותו מצב; ניצבתי על סף היס, כאשר לא ראיתי כל עתיד לפניי, והעסק שלי עמד לפני קריסה.

באותו זמן, היה שם גם אביו של הרב ליפסקר - הוא באמת היה אדם פיקח מאוד, אדם ראוי להערכה - ושיתפתי אותו בצרותיי. הוא אמר, "כדאי לך לנסוע לניו יורק ולספר את כל זה לרבי".

"מה פתאום שאני אסע לניו יורק כדי לשוחח עם מישהו על בעיות נדל"ן בדרום אפריקה?", הגבתי.

אך הוא שב ואמר, "שמע לי, הרבי הוא אדם מיוחד. לך שוחח אתו, מה זה יכול להזיק?"

למען האמת, באותו שלב באמת כבר לא היה לי מה להפסיד. לעסק שלי לא היה שום סיכוי לשרוד, ולכן החלטתי לנסוע לניו יורק ולראות מה יקרה.

הגעתי למקום המוזר הזה בברוקלין, שבו כולם מסתובבים עם זקנים ארוכים וכובעים שחורים. הבטתי סביב, ואמרתי לעצמי, "אוי ואבוי, למה הכנסתי את עצמי?"

לפני היחידות עם הרבי, נפגשתי עם מזכירו של הרבי, הרב יהודה קרינסקי, שהדריך אותי לקראת המפגש עם הרבי. הוא אמר לי לכתוב את הבקשות שלי על גבי דף, אך כשהוא ראה את הרשימה שלי - היו לי בערך עשר בקשות - הוא אמר, "אני מצטער, אבל הרבי אדם מאוד עסוק. כתוב את שני הדברים החשובים ביותר, ועל זה תשוחח". ואכן כך עשיתי, קיצצתי את הרשימה שלי לשני נושאים בלבד.

כאשר הוזמנתי להיכנס למשרדו של הרבי, ראיתי שם אדם מבוגר ישוב ליד שולחן. החדר היה פשוט - בלי שטיחים, בלי וילונות, בלי כלום. הוא ישב שם והביט בי בעיניו הכחולות, ופתאום חשתי תחושה מוזרה שאפפה אותי. הרגשתי פיק ברכיים, והתחלתי לרעוד. מעולם לא פגשתי אדם שחשתי כלפיו כזו יראת כבוד.

הוא אמר לי, "שלום עליכם", הזמין אותי לשבת ולקח מידי את הפתק שעליו רשמתי את שתי הבקשות שלי. הוא החל לשאול אותי על דרום אפריקה ועל העסקים שלי, ואני נדהמתי לחלוטין. הוא אמור היה להיות רב, ומה כבר יודע רב על עסקי נדל"ן?

«

שמי הוא ג'ו דוידוביץ. אני אדריכל במקצועי, ומתגורר בדרום אפריקה. בתחילת דרכי המקצועית ביוהנסבורג, בתור אדם צעיר, הייתה לי הצלחה גדולה מאוד, ותוך זמן קצר - תקופה של שלוש או ארבע שנים - העסק התפתח לממדים אדירים. בשיא הצלחתי, עסקתי בפיתוח ויזמות נדל"ן, והעסקתי כאלף וחמש מאות עובדים.

אך אז החלו העסקים שלי לקרטע. הסיבה לכך הייתה נעוצה בעיקר בהעדר הניסיון העסקי שלי. לוויתי כספים בהחזרים קצרי מועד, והשקעתי אותם בהשקעות המניבות לטווח ארוך. זו הייתה דרך בטוחה להיכנס לצרות. כאשר הכלכלה הדרום אפריקאית החלה להסתחרר, הייתה ירידה עצומה בערכם של נכסי נדל"ן, וגיוס כספים ליזמות ולפיתוח הפך למשימה בלתי אפשרית.

באותה תקופה בערך - כמדומני שהיה זה בשנת תשל"ד (1974) - שמעתי דברים טובים על אודות רב חב"די צעיר שהגיע מארה"ב לדרום אפריקה. היה זה הרב מענדל ליפסקר, והחלטתי ללכת לשמוע שיעור שלו.

אני הגעתי בדיוק לשיעור שבו עסקו בסיפור יציאת מצרים, והוא דיבר על מה שקרה כאשר בני ישראל הגיעו לים סוף

מזו הרגילה. רצייתי לקפוץ על ההצעה, אך אז אמרתי, 'אני חייב להיוועץ בשותף שלי'.

באתי אל הרבי, אך הוא אמר לי, 'לא, אנחנו לא מוכרים. אלא אם כן הם יסכימו לשלם לך פי שמונה מהסכום הזה'. ותאמינו או לא, הם הלכו על זה!

אפילו אחרי שהפריש מעשר לטובת מוסדות הרבי, עדיין הייתה העמלה שהרוויח ענקית יחסית לסכום שבדרך כלל היה מרוויח. הוא לא הבין איך לרבי שיושב בכזה משרד צנוע בברוקלין יהיה ידע עסקי כה נרחב וחוש כל כך מפותח לענייני כספים.

החוויה שעבר הייתה דומה לשלי. והפגישה השנייה שלי עם הרבי הייתה לא פחות מדהימה מהראשונה. בדיוק כמו בפעם הראשונה, זה היה משהו שקשה לתאר במילים. מעולם לא חוויתי חוויה מעין זו עם שום אדם אחר. רק פעם אחת, כשביקרתי בכותל המערבי בירושלים, אך מעולם לא עם שום אדם.

כאשר שהיתי במחיצתו - אני לא יודע איך עוד אפשר לתאר את זה - הרגשתי משהו שלא מהעולם הזה. משום שבעולם הזה, לא קיימת עוצמה כזו של טוב לב, של אמפתיה, כמו זו שקרנה ממנו. הייתה לו את היכולת להתחבר בצורה כל כך מושלמת עם אדם אחר, ואני מלא הכרת תודה על אותם רגעים בודדים שבהם זכיתי שהוא התחבר אלי.

ג'ו דוידוביץ הוא פילנתרופ ויוזם נדל"ן ביוהנסבורג, דרום אפריקה. הוא רואיין בביתו בחודש מנחם אב תשע"ד (2014).

ובכל זאת, הוא ישב שם ושוחח אתי על התמרונים הכלכליים המורכבים ביותר. ממש התקשיתי להאמין שזה קורה. הוא ידע הכל על מימון. הוא שאל אם ניסיתי לקבל הלוואה מסוג כזה, או הלוואה מסוג אחר. והוא הזכיר כל מיני מנגנונים שעשויים לדחות את קריסת העסק שלי.

מכל מקום, אחרי ששוחח על שתי הבקשות הראשונות שברשימה שלי, הוא המשיך לשוחח גם על השלישית ועל הרביעית. אבל אני הגשתי רק שתיים! חשבתי שאולי הרב קרינסקי הגיש לרבי את הרשימה המקורית שלי, ואחר כך שאלתי אותי על כך, אך הוא אמר, "לא, ברור שלא הייתי מעיז לעשות דבר שכזה!"

איך ידע הרבי על שאר הנושאים שרצייתי לבקש? אין לי מושג.

כמובן, הנושא הראשון בפתק שלי היה קשור לעסקי. ביקשתי ברכה שהעסק לא יתמוטט. אבל הרבי לא נתן לי את הברכה הזו. במקום זאת, הוא בירך אותי שבתי תעסוק בענייני צדקה.

ברור היה שלא זה מה שחיפשתי. אני חיפשתי נס. אני ציפיתי שהוא יגיד שהכול יסתדר. אבל הוא לא אמר זאת, ולמעשה, העסק שלי התרסק. אחר כך הצלחתי לשקם אותו, אבל בשעתו, זה היה קשה.

החלק הכי מעניין בסיפור הזה הוא שדווקא בשלב הזה התחלתי להיות מעורב בצורה יותר רצינית בפעילות של חב"ד, התחלתי לעסוק בענייני צדקה - וכמובן, גם בתי החלה בכך. וכאשר באתי לבקר את הרבי בפעם השנייה, הבאתי אותה אתי.

בפעם השנייה שבאנו אל הרבי, תוך כדי שהמתנו לתורנו, יצא מחדרו של הרבי אדם שהיה נראה המום לגמרי. שאלתי אותו מה קרה, ומה שהוא סיפר לי היה באמת מדהים: "העבודה שלי הייתה בתחום של תיווך חברות ביטוח. הייתי מאתר חברות ביטוח קטנות שעמדו למכירה, והייתי מביא את העסקה ללקוח שלי, חברת ביטוח גדולה, שהייתה רוכשת את החברה הקטנה, ואני הייתי מרוויח את העמלה שלי. עסקתי בתחום הזה כמה שנים, עד שהחלטתי שאני מסוגל לעשות את מה שהם עושים ולהרוויח את סכומי הכסף שהם מרוויחים. כך, מצאתי חברה קטנה שאותה רצייתי לרכוש, אבל, כשהם שמעו על מה שאני מעוניין לעשות, הם לא אהבו את הרעיון. הם לא רצו שאתחרה בהם. לא ידעתי מה לעשות, וזהו השלב שבו אמר לי ידיד לבוא לפגוש את הרבי. אינני אדם דתי, אבל החבר שלי היה מאוד משכנע, ולבסוף הסכמתי.

הרבי הציע לי, 'בא תראה מה נעשה. נהפוך לשותפים, ואתה תיתן לי עשרה אחוזים מהרווחים, לטובת מטרות צדקה'. הייתי ספקן, אבל מאחר שהבטחתי לחברי שאעשה כפי שייעץ לי הרבי, הסכמתי להצעתו. מה שקרה בהמשך היה שהלקוחה שלי - החברה הגדולה - ביקשה לרכוש את חברה הקטנה שאותה תכננתי אני לקנות, והם הציעו לי עבורה עמלה בגובה כפול

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ט — הרבי הכריז על ססמת 'ופרצת', וביאר ש'ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה', צריך לבוא לידי ביטוי בכל העניינים ולכל אחד. ¹ כ"ז בתשרי

< תשל"ז — בעקבות האירועים בירושלים ובחברון והמצב הביטחוני ששרר באותה עת בארץ, ביקש הרבי שאחרי שמחת תורה תיסע קבוצת חסידים למערת המכפלה ולירושלים העתיקה, לערוך שם הקפות שניות באמירת הפסוקים מתוך שירה וזמרה, בכדי לחזק את הקהילות. ² כ"ט בתשרי

1 לקוטי שיחות כרך א, עמ' 169. תורת מנחם כרך כד, עמ' 192.
2 שיחות קודש תשל"ז ח"א ע' 244

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015